

VIẾT BẰNG TAY

Sáng sớm hôm nay, tôi còn đang ngủ say thì bị ánh sáng mặt trời chiếu thẳng vào mặt làm cho tôi phải thức dậy sớm hơn mọi khi. Ở cái xứ lạnh này, mùa đông thì lạnh lắm, cho cái thân già của tôi 'khó' sống lắm: đau chân, đau lưng, nhức xương vì cái khí lạnh mùa đông. Nhiệt độ hôm nay mà nhiệt độ trên Zero độ C, tôi cảm thấy đỡ hơn.

Vu đau lưng, nhức mỏi đã ảnh hưởng rất nhiều đến công việc viết lách của tôi.

Thường thì, khi viết một đề tài nào tôi phải tốn rất nhiều thì giờ để kiếm ra những chi tiết cho bài viết, sau đó mới viết bằng tay rồi đọc vào PC để PC chuyển thành chữ viết bằng tiếp viết. Sau đó lại còn phải mất thì giờ để mà "edit" cho đầu ra đó, kết quả là tôi bị mất quá nhiều thì giờ cho bài viết. Trong khi đó, tuổi già, tuổi bắt đầu quên đang tới, bên phải nghĩ cách làm sao tiết kiệm thì giờ để mà viết bài, viết theo cái kiểu viết thư vậy, không theo lối như tôi đang phải soạn "lecture notes" khi tôi còn đang đi làm.

Theo kiểu viết thư này, chúng tôi cảm thấy vui hơn vì nó làm cho tôi quên tuổi đến hơn này xưa mỗi lần viết thư cho cha già vậy.

Xin nói đôi lời về cách trình bày này: Tôi bắt đầu làm quen với "WORDPRESS.COM" từ năm 2011, khi chúng tôi mới bắt đầu sử dụng wordpress.com để ra mắt cái blog này.

(2)

Một người bạn trẻ của tôi, trẻ hơn tôi khoảng một con giáp đã giúp tôi việc tạo dựng cái blog đam mê như php, wordpress, con này; khi đó tôi "mới" 69 cái trang tron

Ông bạn tôi chỉ cho tôi vài điều căn bản sau đó tôi phải tự học cách... MÔ. Cách học "MÔ" này, trên thực tế, tôi đã phải... học MÔ tại College đã quên rồi: các máy móc không có các "manual" để chỉ dẫn cho tôi. Đành phải đập vài "ông thầy bói mù" từ xưa soạn đăm đời cho mình lấy... MÔ rớt rồi cũng biết mình cách sử dụng máy móc để mà tự mình làm thử nghiệm. Làm xong, lại "từ mô" để rồi từ mình nộp về đồ thị (graphical presentation) và từ đó làm toán để có kết quả... Sau khi mà "máy chạy" rồi, tôi khoan khoái ngồi rập chân ja làm thử nghiệm, không quên ướp một ly cà phê mà từ cái "Cafeteria" của nhà trường...

Cái blog này, mỗi ngày một "hay ăn", chóng lớn vì tôi phải tốn tiền mua thêm các "SOFTWARE" để mà "load" thêm phim, hình ảnh và âm thanh nữa. Mà cũng chẹp tốn tiền là bao nhiêu vì tôi không hút thuốc lá, không uống rượu...

... Sau khi đã viết bài bằng bút chì, người viết sẽ "scan" bài viết rồi "save" theo dạng "PDF", sau đó "load" bài viết này theo dạng "PDF". Hiện tại, đúng từ chưa biết mình có thể "insert" thêm các hình ảnh, các "hyperlink" theo dạng "PDF" ra sao... Thời thì, hiện tại mình nên dựa theo tiêu chuẩn "LIỆU CỜM, GẤP MẮM VẬY".

Viết đến đây, từ nhiên tôi nghĩ đến hồi còn nhỏ, tôi thường hay bị Mẹ cửi đầu rồi nói:

"Mẹ, mẹ, mẹ! Con nhà lính mà tính nhà quan!" - Nếu cụ còn sống, năm nay cụ đã 119 tuổi đời!

1977

Xin kể chuyện về Quý vị nghe. Trong đời đi đây của tôi, năm 1977 có lẽ là năm hạnh phúc nhất của "Đời ông... Lùn nhà tôi!"

Ngay sau khi cái "Winter 1977 semester" đã xong vào giữa tháng 5, nhà trường đã "bật đèn xanh" cho các nhà giáo chúng tôi: Các "Yan" sửa soạn phải đem theo tất các các sách, vở dụng cụ dụng trong các phòng thí nghiệm để cho công ty đơn nhất trường (Morin company) chuyển sang các phòng ốc mới toanh của chúng tôi tại "Progress Campus" của Centennial College. Đây là cái Campus mới nhất của College so với các Campus tại Warden Wood tại Ashtonbeera và tại East York. Cả nhân tôi cảm thấy vui sướng nhất lý do là vì các phòng ốc và nhất là các phòng thí nghiệm và phòng chứa các dụng cụ để dạy phân ĐỊA CHANH (Field Surveying) thuộc GS Tom Transit và Pee Dee từ đảm nhiệm để các "Draftmen/Draft women" vẽ theo ý kiến của chúng tôi. Trong giai đoạn nhà trường

Huê công ty về và trong giai đoạn xây cất, ông TT và PD có quyền được "check" xem các "details" (chi tiết) có đúng theo ý muốn của chúng tôi hay không. Dĩ nhiên là các vị giáo sư khác cũng có các "feedback" (ý kiến) của họ. Ông TT và PD là 2 người "go-between".

Trong 2 năm (1975, 1976) khi Campus đang xây, cả hai chúng tôi được phép ra công trường để xem phần xây cất dùm cho các vị giáo sư khác. Phần xây cất vẫn phòng chú dụng cụ "Field Surveying" không có nhiều chi tiết, đồ lăm, ngoài cái ra các "wooden cabinets" cho các dụng cụ "Field Surveying 1" cho sinh viên năm thứ 1 và "Field Surveying 2" cho sinh viên năm thứ 2.

- PD phân bổ với: "Construction Materials Lab" để dạy môn "SOIL TESTING" cho năm thứ Nhất + "CEMENTS & CONCRETES" cho năm thứ Nhất (2nd semester), + "ASPHALTS & ASPHALTIC CONCRETES" cho năm thứ Hai
- "HYDRAULIC LAB" cho năm Thứ Hai & Thứ BA
- "APPLIED MECHANICS Lab" cho năm Thứ Nhất và năm Thứ Hai

Đặc biệt là trong 3 cái phòng thí nghiệm này, chúng tôi cần phải có các bảng đèn dài, từ 12 feet đến 15 feet để chúng tôi viết các sử dụng các dụng cụ trong giờ thực tập.

Mỗi lần tôi có thủ giờ rảnh để đến thăm trường sở mới, tôi rất vui mừng vì nhớ lại hồi

năm 1971, khi cấp lộ trình để chúng tôi đến thăm căn nhà mà chúng tôi mới mua: chỗ nào là nơi mà đưa con đầu lớp sẽ hay chơi đùa, chỗ nào là nơi thắp cu đi ngủ (năm nay thì "thắp cu" đã 52 tuổi, câu chuyện bố mẹ gần cả một cái đầu!)

Mùa hè năm 1977 thật là tuyệt vời: Tuy phải dọn CAMPUS thật những công việc dọn trường đã được chúng tôi sửa soạn trong suốt cái WINTER 1977 semester rồi. Tất cả các sách "Text books" và "Reference books" của chúng tôi đã được để sẵn ra một nơi cho mỗi ông giáo sử. Khoảng đầu tháng từ năm 1977, P.D. chúng tôi đã được college thuê 2 chấp sinh viên đảm nhận việc dọn thắp cho các GS: mỗi thắp có đánh số, có tên GS, có tên của phòng ốc của Progress Campus. Tôi còn dẫn các đồng sự nên có một cái "note book" ghi lại chi tiết của các thắp sách này. Hai anh chấp sinh viên thường hay liên lạc với chính tôi để chúng tôi kiểm soát công việc.

Trong khi đó 2 ông Tom Transit và Rick Chan đã từ ý sắp xếp các dụng cụ Địa Chấn (Transits, Levels) để rồi dùng 2 ông này, với sự trợ giúp của hai anh chấp sinh viên chuyên đo từ Warden Wood campus sang Progress Campus: chúng tôi rất sợ là dụng cụ sẽ bị "Không cánh mà bay" nếu để cho dân "movers" ... đơn đồ "Không cánh mà bay"! Hừ làm sao mà chúng tôi dạy học?

Ngay sau khi chúng tôi được "bật đèn xanh"

đề "don't worry" hai anh chàng sinh viên bắt đầu chuyển đồ vào xe hơi của 2 ông thầy và 4 thầy trợ lái xe từ Campus này sang Campus khác. PD ở lại Wardenwood để khóa của phòng chứa Dụng cụ Địa Chấn và thời thức máy áp giáo sư "pact" sách vở...

Hai anh chàng sinh viên được nhà trường thuê giúp tôi phụ giúp trại suốt mùa hè sang đến mùa thi năm 1977 vì họ còn phải phụ giúp nhà giáo giúp tôi mở các thùng đồ rồi xếp sách vở cho đầu vào đó. Việc này, các ông giáo sư phải chỉ dẫn cho hai anh chàng học trò.

Ông Tom Transit và tôi phải bận việc làm các vị giáo sư kia rất nhiều vì chúng tôi phải chăm lo phần dụng cụ.

Thực ra thì ngay từ Trại Niên Khóa Mùa Đông, chúng tôi đã bắt đầu dán các "Label" lên mỗi dụng cụ trong phòng thí nghiệm và đánh số từ 1, 2, ... trở lên. Mỗi dụng cụ còn được phân loại theo phòng thí nghiệm (Phòng Thí Nghiệm về Vật Dụng / Construction Materials, Phòng Thí Nghiệm về Thủy Lực Học / Hydraulics Lab...). Đặc biệt là trên mỗi hộp đồ hai anh chàng sinh viên phải ghi rõ số phòng ốc của Progress Campus (thí dụ như D1-09, D1-15, D2-05) ... Trở ngại lớn nhất cho chúng tôi là vấn đề thất lạc của dụng cụ, rất tai hại cho cá nhân PD Trại niên khóa Mùa thu năm 1977: đang dạy học mà không có dụng cụ trong phòng thí nghiệm. Mã điều này cũng ĐÃ XÂY RA!

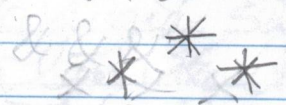
Mười cho công việc "don nhà" được "hành thiện",
 tôi xin nhà trường 3 bản vẽ (Drawings)
 của các phòng ốc và nhất là 3 cái phông
 thi nhiệm. 3 thầy trợ giúp tôi mỗi người
 có một bản vẽ để 2 anh chàng sinh viên soát
 lại xem các "boxes" có được đi chuyển đúng
 theo "địa chỉ phòng ốc" hay không. Căn nhà
 tôi, tôi không hề phải "mò tìm". Các hộp
 sau khi đã được mở, căn phải được giữ
 lại trong 1 góc của các phòng thi nhiệm
 để giúp tôi "check" xem đồ đạc bị thất
 lạc nơi nào.

Tuy phải "don nhà" nhưng bản thân tôi từ
 mình cảm thấy rất "an nhiên, tậ tại": phòng
 ốc mới, có học trò trợ giúp... Thực ra thì, vì đây
 đây là một mùa hè mà tôi được sống với cha già
 sau khi đã xa nhau hơn 16 năm. Vui nhất là khi
 thấy cha già đang được sống an vui với con trai
 và cháu nội đi đi tới.

Mỗi buổi sáng, tôi lái xe đưa con đến "nursery"
 sau đó tập vào trường để xem 2 chàng sinh viên
 làm việc đến đâu - Đây là đang lúc tôi "trả nhi" hệ
 những luôn luôn tôi liên lạc với bà thú ký,
 trong CIVIL DEPT của chúng tôi. Xế trưa, lái xe
 về nhà để hai cha con ăn trưa với nhau một
 bữa ăn và để "kế" chuyện đi đây học của đứa con
 tốt út cho cha già nghe... Niềm an vui nhất:
 không còn lo sợ gì nữa; cha già đã đang
 sống với tôi, lời "trái gió, giờ trời!"

Lần khác, tôi còn có thể đón con về sớm
 cho thặng củ lúc đó mới 5 tuổi để cho anh
 chàng treo lên cái ghế, thả lơ mà lấy phần
 bany đủ mọi màu để anh chàng vừa hát, vừa

về hình trên cái băng đen trong khi ông bố đang kiểm tra đồ đạc đã được "unpacked". Sau đó, hai bố con về lại nhà để cho 3 thế hệ (ông nội, bố và cháu nội đích tôn) gặp nhau cho bố những ngày sống lâu hơn.

Mùa hè 1977 lảng lẽ qua đi. Nhe nhàn, đêm thắm. Không hề bị sao động vì "stress": chúng tôi không phải dạy một môn mới nào hết trong NIÊN KHÓA MÙA THU 1977.

Niên khóa Mùa Thu năm 1977 (Fall Semester, 1977) có thể coi như niên khóa êm đềm và đầy thi vị của cuộc đời dạy học trong tôi.

Không hề vướng bận về bất cứ điều gì hết. Điều đặc biệt là vì College của chúng tôi, đã xây xong một Campus mới và rất nhiều các trường Trung Học trong thành phố Scarborough và Toronto đều biết đến điều đó.

Số sinh viên nhập học năm Thứ Nhất từ nhiên được tăng vọt lên đến khoảng 90 Freshmen (lớn gấp 3 so với nhiều năm trước). Đây là một tin rất vui cho Department của chúng tôi: trong những năm trước đó, số sinh viên gia nhập năm Thứ Nhất, chỉ có vào khoảng 30 đến 50 sinh viên. Lý do là vì trường không được khai trương cho lắm. Ngoài ra ông Chairman JM thuê khá nhiều giáo sư sô với các department khác ("More Chiefs than Indians"). Ngoài ra, 3 ông giáo sư già trong

Civil Dept của chúng tôi "cổ vấn đề" với
 cách dạy và nhất là "Không theo thời"
 trước, có nghĩa là các ông ấy tự coi mình
 có bằng cấp cao nhưng lại không có thể
 dạy những môn mới trước, đúng quy định
 tại là vì các vị giáo sư đó mắc bệnh...
 Nên nhiều năm làm việc ít và lương rất thấp...
 Hồi năm 1976 gì đó, ông không được lên chức
 CHAIRMAN/SUPER CHAIR để thay thế ông J.M.
 (chức này hồi đầu thập niên 1970 to lắm,
 lương cao). Ông không được lên chức đó, đâm
 ra... đau khổ, giận hờn... Năm 1977, ông
 trở thành CIVIL DEPT. Coordinator (GS Trưởng
 Phòng, trực thuộc Faculty UNION, trong khi đó
 CHAIR/Chairman/Chairperson trực thuộc
 ADMIN Union)...

Câu chuyện còn dài. Chúng tôi sẽ kể tiếp
 trong bài tới

TB. Trong vài năm qua, trong những tuần lễ cực kỳ
 lạnh của tiết tháng 3, người viết bị đau lưng, đau
 chân do nên số ngồi trước PC lắm. Bên dưới
 kê' nhụy sau: ngồi tựa lưng vào cái ghế, áp lưng vào
 cái gối đỡ sau lưng. Ngồi góc chân lên cái ghế
 rồi viết, thấy đỡ đau lưng. Viết xong, bên
 scan bài viết, và save theo dạng PDF để rồi
 đưa lên BLOG.

Xin quý vị thông cảm cho ông già sắp 82 tuổi
 đời, cố gắng viết cho đời... ĐỒ QUÊN.

DATA
 Đàm Trung Nhân
 April 13, 2024